Lagedaste palsast wahtu kaunu pealt puhutud, maja hoidjate ehk maja warjajate wai mudele üteldes:

„Wahtu waga warjajaile
Kaunis õune kaudejaile"

ehk öeldi ka seda wiisi:

„Meie oleme täna röömsad, laskem siis ka nägemata warjajad waimud meie röömust osa wõtta."

Mõnes kohas käid ka nimetatud waimud ka „maa alused perenched" nimetatud. Peale sõõgi lai pruun oma kõige ligemast naisterst kambri wiidud, kus ta kunkus ukse tagalai pestud ja kaunistud ning kõige paremas ehtes rüüd ümberpandud. Selle wahedeal laulsid ukse taga wäljas peiu poolt mailed:

Siit on laimud sirgu healed,
Läbi paju paardi hääled
Otse kui oravajäljed!
Siin on sirge teelatamud,
Sarõ on kingi praelutamud.
Jenke lahti laiad uksed,
Et saaks neiu mähitawale.

Preudi mailed laulwad kambres:

Ohi, ehi, neiukene,
Oh eide põlwe wastu:
Tanu pähe, pärga maha,
Pärga maha pärijale!
Juus tukku tanu kattele,
Pähe sõpela põlle warju.

Peiu mailed laulwad wäljast wasta:

Ohi neiu, rutta neiu!
Ulk on ootsaid ukse taga,
Palju sõlmi sihtimaies,
Palju keeli kõlki maies!
Kele ehtel ajawõtlik,
See ka tõele tosukene.

Preudi mailed wastawad sepeale kambrest:

Ara wõti tlik, windelikku,
Tosõpadi parajasto:
See on päris teie peiu!
Meie neiu, lõokene,
Lõõritelles enne koitu,
Lõõritelles päraft pääwa,
Et ta tuxkund tunnikesta,
Ega ei mund unda nähes.
Laulu wäästas loogo wõttes,
Kuuni lindo leikо wälgal
Loogo wõttis lõokene,
Kiiksus rägastikust räästas
Et ei kõrta kõrwal jäänud!

Peiu mailed laulwad wäljast:

Peiu on meeli üle külа,
Üle walla warmas meesi,
Kihelkonnas kuulus meesi
Rikas meesi üle riigi.
Neio pettis peio silmad,
Segi silma terad ära:
Et oleks muidu teda wõtnud
Kül oleks saanud Sarsalale,
Leinast lindi linnukese,
Ollewõist halja armukese!

Neio mailed kambrest wastu:

Seie peiu, ilma petis
Petlis meie noormukese!
Mesi meelel, palwe keelel
Awatelles armukese:
Suis kas tühja tuuleliku,
Suis kas walet wandelinku.
Maalika marjad magusad